

Eugene Sayers



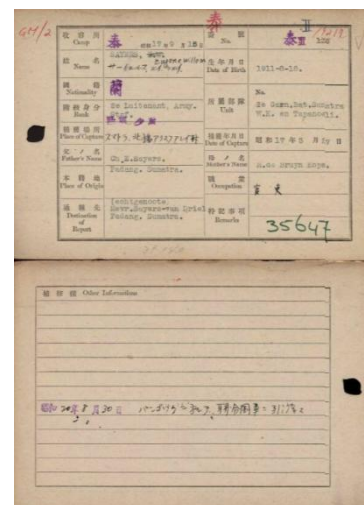
Eugene Willem Sayers is geboren op 18 augustus 1911 in Semarang. Hij was de zoon van C Charles Eugene Sayers en Marie de Bruijn Kops. Hij had twee broers Charles François en Paul Henri Johan. Zijn vader was assistent resident in Fort de Kock. Het gezin verhuisde in 1924 naar Nederland en ze gingen wonen in Renkum.



Eugene was actief bij Scouting. In 1927 won hij een prijs in de puzzelrubriek van *De padvinder*; algemeen orgaan voor de Vereeniging "De Nederlandsche Padvinders".

In augustus 1938 is hij in Utrecht getrouwd met Johanna van Driel (1910). Op 12 oktober gingen ze met de ms Dampo naar Nederlands-Indië. In 1939 woonden ze in Bandung. Hij werd controleur bij het Binnenlands Bestuur. Later verhuisden ze naar Padang op Sumatra.

Tijdens de mobilisatie was Eugene 2^e luitenant en was gelegerd bij het 1^e Garnizoensbataljon op Sumatra. Hij werd na de capitulatie op Japan krijgsgevangen genomen en geïnterneerd op Sumatra. Hij kwam daarna te werken aan de Birmaspoorlijn. De Birma-Siamspoorweg, Birmaspoorweg of Dodenspoorlijn was een spoorlijn van 415 km tussen Non Pladuk in Thailand (Siam) en Thanbyuzayat in Myanmar (Birma). De spoorlijn was voor de Japanse bezetters nodig om een directe verbinding naar de kust van Birma te creëren, zodat Japanse schepen niet meer om het hele schiereiland hoefden te varen.



Het werk aan de spoorlijn begon op 16 september 1942 en werd 16 maanden later voltooid. Er werd gebruikt van oude spoorlijnen die onder andere op Java en andere bezette gebieden in Zuidoost Azië ontmanteld werden. De Japanners maakte gebruik van krijgsgevangenen en burgers om de spoorlijn aan te leggen. Er werd aan de beide uiteinden van de spoorlijn in Thailand en in Birma begonnen met werken. Alle krijgsgevangenen werden in groepen onder de kampen verdeeld die naast de rivieren Khwae Yai en Khwae Noi waren geplaatst. Als een traject klaar was, ging een groep naar een volgend werkkamp om aan een volgende traject te werken. In de zomer van 1943 werd de zogeheten 'Speedo-tijd' door de Japanners ingevoerd. De dwangarbeiders moesten zich dubbel inspanssen om het spoor af te krijgen. De dwangarbeiders ontmoeten elkaar in oktober 1943 in Konkuita.

Tijdens de aanleg stierven per dag gemiddeld 75 arbeiders. 15 000 krijgsgevangenen stierven aan uitputting, ziekte en ondervoeding (7000 Britten, 4500 Australiërs, 130

Amerikanen en 3000 Nederlanders). Daarnaast stierven ongeveer 100 000 Thaise en Indonesische romoesja's en Birmaanse en Maleisische dwangarbeiders bij de aanleg.

Na de voltooiing van de spoorweg in december 1943 bestond het werk uit onderhoud en reparatie van schade door geallieerde bommenwerpers. Ook moest er bijvoorbeeld hout gekapt worden om de stoomtreinen te laten rijden. De werkkampen lagen vaak naast vitale punten van de spoorweg, waardoor bombardementen ook veel slachtoffers en gewonden onder de dwangarbeiders maakten. Op een aantal plekken werden ook hospitaalkampen ingericht. Aan het eind van de oorlog verbleef hij in Bangkok.

Zijn vrouw kwam terecht in kamp Missiecomplex waar illegaal scoutingactiviteiten georganiseerd werden. Hierna ging de groep naar kamp Bangkinang. De padvindsteractiviteiten gingen hier door en werden geleid door Johanna Sayers en Meta Knottenbelt.

Vlak na de oorlog vertrok hij met zijn vrouw naar Nederland en gingen wonen in Breda.

Meer informatie

[Huwelijk Eugene Willem Sayers & Charles Eugene Sayers & Marie de Bruijn Kops & Johanna van Driel & Adrianus Barend Johannes van Driel & Johanna Wilhelmina Hertog op 25 augustus 1938 te Utrecht, provincie Utrecht » Open Archieven](#)

[Registratie Charles Eugène Saijers & Marie de Bruijn Kops & Eugène Willem Saijers & Charles François Saijers & Paul Henri Johan Saijers in 1913 te 's-Gravenhage](#)
[De padvinder; algemeen orgaan voor de Vereeniging "De Nederlandsche Padvinders", jrg 13, 1927, no. 5, 1927 » 1927-05 - Pag. 2 | Delpher](#)

[Eugene Willem Sayers \(locatie onbekend, 18 augustus 1911 - locatie onbekend, datum onbekend\) - Netwerk Oorlogsbronnen](#)

[Interneringskaart - Nationaal Archief](#)

[Registratie Eugène Willem Saijers \(uit de periode 1836-1936\) » Open Archieven](#)

[Saijers, Charles Eugène \(Haags Gemeentearchief\) - Haags Gemeentearchief](#)

[Birma-Siam-spoorweg](#)

[Database Nederlandse dwangarbeiders Birmaspoorweg](#)

[Bataviaasch nieuwsblad » 21 aug 1911 - Art. 52 | Delpher](#)

[Bredasche courant » 02 okt 1939 - Art. 101 | Delpher](#)

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.